EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 9.12.2020
COM(2020) 772 final

# ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

## o uplatňování nařízení Rady (ES) č. 1005/2008, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu (nařízení o rybolovu NNN)

# ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

## o uplatňování nařízení Rady (ES) č. 1005/2008, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu (nařízení o rybolovu NNN)


**ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ** ..... 1

**1. Úvod** ..... 2

**2. Současný stav – pokrok oproti sdělení z roku 2015** ..... 4

2.1 Spolupráce s členskými státy ..... 4

- Členské státy a jejich odpovědnost jako státu vlajky ..... 4
- Členské státy a jejich povinnosti pobřežních států ..... 5
- Členské státy a jejich odpovědnost jako států přístavu ..... 5
- Členské státy a jejich odpovědnost jako států trhu: systém osvědčení o úlovku ..... 6
- Využívání systému vzájemné pomoci mezi členskými státy a Komisí a se třetími zeměmi ..... 7

2.2 Spolupráce se zeměmi mimo EU ..... 7

- Zajištění rovných podmínek prostřednictvím dialogu ..... 7
- Budování sítě spojenců ..... 9
- Podpora systémů osvědčení o úlovku ..... 10
- Podpora provádění dohody o opatřeních přístavních států ..... 10
- Dopad dialogů ohledně rybolovu NNN na země, které uzavřely dohodu o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu ..... 11
- Podpora zemí mimo EU ..... 11

2.3 Jiné rámce mezinárodní spolupráce a spolupráce se zúčastněnými stranami ..... 13

**3. Hlavní výzvy při provádění nařízení o rybolovu NNN** ..... 13

3.1 Provádění v rámci EU ..... 13

- Dialogy se zeměmi, které nejsou členy EU ..... 14
- Posílení mezinárodní správy s cílem řešit rybolov NNN ..... 14
- Spolupráce a koordinace ..... 15

**4. Závěry** ..... 16

# 1. Úvod

Jak je uvedeno v čl. 55 odst. 1 uvedeného nařízení, tato zpráva informuje Evropský parlament a Radu o provádění nařízení Rady (ES) č. 1005/2008, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu (NNN). Zpráva hodnotí zejména informace poskytnuté členskými státy ve formě odpovědí na dotazník zaslaný Komisí[1] od posledního sdělení ze dne 1. října 2015[2], ale také veškeré další relevantní informace, které Komise v daném období obdržela od kterékoli ze zúčastněných stran. Poskytuje také přehled činností, které přispívají k dosahování cílů nařízení o rybolovu NNN. Na tomto základě také identifikuje hlavní problémy z hlediska provádění.

Rybolov NNN zůstává i nadále jednou z největších hrozeb pro udržitelné využívání rybolovných zdrojů. Dynamická, přizpůsobivá a utajovaná povaha rybolovu NNN bohužel znemožňuje přímočarý odhad jeho dopadu. Z přibližných výpočtů však vyplývá, že objem rybolovu NNN ve světových oceánech dosahuje každoročně přibližně 11–26 milionů tun ryb, což představuje 9–21 miliard EUR za rok.[3].

Valné shromáždění Organizace spojených národů vyzvalo mezinárodní společenství zejména k tomu, že je třeba „*do roku 2020 dosáhnout účinné regulace rybolovu a skoncovat s nadměrným rybolovem, nezákonným, nehlášeným a neregulovaným rybolovem a nešetrnými metodami rybolovu*[4]“, konkrétně v podcíli 14.4 v rámci cíle č. 14 „Život ve vodě“, který je součástí Agendy pro udržitelný rozvoj přijaté v roce 2015. EU je proto pevně odhodlána dosáhnout průběžného omezování rybolovu NNN a nakonec tento postup zcela eliminovat.

Sdělení o Evropské zelené dohodě pro Evropskou unii[5] uvádí přístup nulové tolerance k rybolovu NNN jako prioritu. Tento přístup je také důležitým aspektem strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030[6] a klíčem ke globální transformaci směrem k udržitelným potravinovým systémům, jak je uvedeno ve strategii „od zemědělce ke spotřebiteli“[7]. Vyžaduje důrazná opatření na úrovni EU v rámci vnějšího rozměru společné rybářské politiky (SRP), zejména prostřednictvím úsilí o odstranění rybolovu NNN u regionálních organizací pro řízení rybolovu[8] v rámci dohod o partnerství EU v oblasti udržitelného rybolovu a v důsledku dokončení revize pravidel kontroly EU[9]. Boj proti rybolovu NNN na celém světě je rovněž důležitým prvkem společného sdělení o mezinárodní

---

1 Informace poskytnuté členskými státy za období 2016–2017. Tyto informace jsou poskytovány každé dva roky na základě dotazníku vypracovaného Komisí.

2 COM (2015) 480 ze dne 1. října 2015.

3 http://www.fao.org/3/a-i6069e.pdf

4 *„Podcíl 14.4: Do roku 2020 dosáhnout účinné regulace rybolovu a skoncovat s nadměrným rybolovem, nezákonným, nehlášeným a neregulovaným rybolovem a nešetrnými metodami rybolovu, zavést vědecky podložené plány hospodaření s cílem obnovit populace ryb v co nejkratším možném čase přinejmenším na úroveň, která dokáže produkovat maximální udržitelný výnos podle biologických vlastností jednotlivých druhů“*. https://unstats.un.org/sdgs/metadata/?Text=&Goal=14&Target=14.4

5 COM(2019)640 ze dne 11. prosince 2019.

6 COM(2020)380 ze dne 20. května 2020.

7 COM(2020)381 ze dne 20. května 2020.

8 Podrobný seznam viz http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/international/rfmo/index_en.htm

9 Nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX:32009R1224

správě oceánů z roku 2016.[10]. A konečně je politika práce na odstranění rybolovu NNN relevantní v kontextu agendy námořní bezpečnosti EU[11].

Systém EU pro předcházení, potírání a odstranění rybolovu NNN je zakotven v mezinárodním rybářském právu, zejména:

- v Úmluvě Organizace spojených národů o mořském právu z roku 1982 (UNCLOS),
- v Úmluvě Organizace spojených národů o zachování a řízení populací ryb z roku 1995 (UNFSA) a
- v Dohodě k podpoře dodržování mezinárodních opatření na zachování a řízení rybářskými plavidly na volném moři z roku 1993 (dohoda o dodržování opatření).

Tyto nástroje jsou vykládány a podporovány pomocí nezávazných nástrojů, jako jsou například nástroje vypracované Organizací pro výživu a zemědělství (FAO), zejména kodex chování pro odpovědný rybolov z roku 1995 (dále jen „kodex chování“) a Mezinárodní akční plán pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu z roku 2001 (IPOA-NNN), jeden z několika mezinárodních akčních plánů přijatých v souvislosti s kodexem chování. Všechny tyto právní nástroje – závazné i nezávazné – společně obsahují soubor opatření, která se vzájemně posilují a doplňují.

Organizace FAO navíc v roce 2009 přijala za účelem posílení provádění plánu IPOA-NNN Dohodu o opatřeních přístavních států k předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu[12] (PSMA), která vstoupila v platnost v červnu 2016.[13]. Dohoda PSMA je prvním a jediným právně závazným globálním nástrojem, který se přímo zaměřuje na rybolov NNN jako na svůj primární cíl. Ačkoli nevytváří nové mezinárodní nástroje pro boj proti rybolovu NNN, stanoví minimální standardy pro výkon jurisdikce státu přístavu v souvislosti s rybolovem NNN. Mezi další relevantní příspěvky organizace FAO z posledních let patří dobrovolné pokyny týkající se výkonu státu vlajky z roku 2014 a dobrovolné pokyny FAO pro systémy dokumentace úlovků z roku 2017. EU významně přispívá k těmto iniciativám, které pomáhají dále posilovat mezinárodní právo v oblasti rybolovu a poskytují významné pokyny v boji proti rybolovu NNN.

Jedinečný přístup EU k řešení rybolovu NNN vychází z nařízení (ES) č. 1005/2008. Přijetím a prováděním tohoto nařízení se EU stala průkopníkem komplexního rámce boje proti rybolovu NNN, který proměňuje záměry v činy a vytváří globální rovné podmínky v odvětví rybolovu.

Uvedené nařízení stanoví, že všechny země, ať již se jedná o členské státy, nebo země mimo EU, mají odpovědnost za plnění svých mezinárodních závazků jakožto státy vlajky, státy přístavu, pobřežní státy nebo státy trhu. Prokázalo se, že se jedná o transparentní a nediskriminační nástroj, který lze uplatnit na všechna plavidla zabývající se obchodním využíváním rybolovných zdrojů a na všechny státní příslušníky EU účastnící se rybolovných činností pod jakoukoli vlajkou.

---

[10] EU je aktivním účastníkem pěti organizací pro řízení rybolovu populací tuňáků, 12 organizací pro řízení rybolovu jiných populací než tuňáků a dalších rybářských organizací. Úplný seznam viz https://ec.europa.eu/fisheries/cfp/international/rfmo_cs

[11] https://ec.europa.eu/maritimeaffairs/policy/maritime-security_cs.

[12] http://www.fao.org/port-state-measures/en/

[13] EU schválila tuto dohodu rozhodnutím Rady 2011/443/EU ze dne 20. června 2011.

Deset let poté, co vstoupilo v platnost nařízení o rybolovu NNN, je EU chápána jako jeden z hlavních aktérů celosvětového boje proti rybolovu NNN. Vytrvalost v opatřeních, jejichž cílem je řešit rybolov NNN, úlohu EU v této oblasti ještě více posílí.

# 2. Současný stav – pokrok oproti sdělení z roku 2015

Sdělení z roku 2015 odkazovalo na další práci na zlepšování stávajícího systému a případně na zjednodušení a modernizaci provádění nařízení o rybolovu NNN, zejména přechodem od systému osvědčení o úlovku založeného na papírových dokladech k systému elektronickému. Komise oznámila, že hodlá i nadále spolupracovat se zeměmi mimo EU prostřednictvím dialogu a možnosti nabízet zemím mimo EU technickou a rozvojovou pomoc za účelem řešení jejich problémů v oblasti rybolovu NNN.

Čtyři vzájemně propojené oblasti činnosti, které upravuje nařízení o rybolovu NNN, jsou:

- systém osvědčení o úlovku, který zavedla EU,
- systém vzájemné pomoci mezi členskými státy,
- postup spolupráce se zeměmi mimo EU a
- stanovení seznamu plavidel provádějících rybolov NNN.

Všechny tyto nástroje se v posledních pěti letech osvědčily jako účinné v boji proti rybolovu NNN.

Od posledního sdělení byla zaznamenána řada hmatatelných výsledků. Tato zpráva představuje klíčové úspěchy podle nařízení o rybolovu NNN, dosažené v letech 2015 až 2019.

## 2.1 Spolupráce s členskými státy

### ➢ Členské státy a jejich odpovědnost jako státu vlajky

EU konsolidovala svá opatření, pokud jde o odpovědnost členských států jako států vlajky, přijetím nových opatření za účelem účinnějšího řízení provozu své flotily mimo vody EU (nařízení o udržitelném řízení vnějšího rybářského loďstva)[14]. Veškeré rybolovné činnosti plavidel EU prováděné mimo vody EU nebo spadající do působnosti regionální organizace pro řízení rybolovu musí být výslovně povoleny členským státem vlajky, který odpovídá rovněž za správné řízení těchto oprávnění k rybolovu.[15]. Komise předá tato oprávnění příslušným regionálním organizacím pro řízení rybolovu a zemím mimo EU, jsou-li splněny příslušné podmínky a kritéria způsobilosti. Kromě toho se na plavidla EU i mimo vody EU nadále vztahují jak pravidla EU upravující kontrolu[16], tak pravidla stanovená v nařízení o rybolovu NNN.

[14] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2403 ze dne 12. prosince 2017 o udržitelném řízení vnějšího rybářského loďstva a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1006/2008. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=celex:32017R2403

[15] Údaje za červen 2019 (s výjimkou oblasti působnosti Generální komise pro rybolov ve Středozemním moři, GFCM): 5 843 rybářských plavidel, což odpovídá 8 818 oprávněním k rybolovu.

[16] Nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX:32009R1224

Po vyhodnocení stávajícího systému kontroly rybolovu se Komise rovněž rozhodla zahájit jeho revizi. Návrh Komise na tuto revizi byl přijat dne 30. května 2018[17]. Komise se rozhodla navrhnout řadu změn nařízení o kontrole, jakož i cílené změny nařízení o rybolovu NNN a nařízení o založení agentury EFCA. Celkovým cílem této revize je modernizovat, posílit a zjednodušit systém EU pro kontrolu rybolovu a rozšířit rovné podmínky v oblasti kontrol rybolovu. Tento návrh zejména vyjasňuje, posiluje a harmonizuje donucovací ustanovení, hlavně pokud jde o opatření a sankce za závažné porušování předpisů. Mezi jeho ambice patří také:

- vytvoření spolehlivějšího a úplnějšího systému údajů o rybolovu včetně plně digitalizovaného hlášení úlovků, který by byl použitelný pro všechna rybářská plavidla EU[18],
- rozšíření systémů elektronického sledování systému na všechna plavidla včetně malých,
- zavedení nových postupů vážení produktů rybolovu,
- posílení pravidel registrace úlovků pro rekreační rybolov,
- zlepšení sledovatelnosti produktů rybolovu a akvakultury z EU a z dovozu,
- posílení pravidel pro lovná zařízení.

➢ Členské státy a jejich povinnosti pobřežních států

Stejná pravidla kontroly, která se vztahují na plavidla EU, platí i pro plavidla zemí mimo EU působící ve vodách EU, pokud není s dotčenou zemí mimo EU dohodnuto jinak.

Komise udržuje úzkou spolupráci s členskými státy za účelem předcházení, potírání a odhalování veškerých činností rybolovu NNN. Vybízí rovněž členské státy, aby hlásily jakékoli podezření na rybolov NNN ve svých vodách prováděný plavidly ze zemí mimo EU[19], a plně využívá systému vzájemné pomoci, který brání prodeji nezákonně ulovených ryb na trhu EU. Komise rovněž usnadňuje pravidelnou spolupráci mezi členskými státy a třetími zeměmi.

➢ Členské státy a jejich odpovědnost jako států přístavu

Nařízení o kontrole stanoví vhodný rámec přístavních kontrol včetně přístavních inspekcí nebo inspekcí při vykládce. Nařízení o rybolovu NNN doplňuje a stanoví účinný režim přístavních inspekcí pro rybářská plavidla zemí mimo EU vplouvající do přístavů členských států.

Členské státy poskytují ve svých zprávách Komisi informace o výsledcích přístavních inspekcí a o přímých vykládkách a překládkách produktů rybolovu rybářskými plavidly ze zemí mimo EU[20].

V letech 2016–2017 provedlo v přístavech EU vykládku přibližně 4 349 plavidel ze zemí mimo EU, a členské státy EU provedly inspekci 635 těchto plavidel.

[17] COM(2018) 368 final ze dne 30. května 2018.

[18] Včetně plavidel o délce nepřesahující 12 metrů.

[19] V letech 2016–2017 oznámily členské státy 36 pozorování zahraničních rybářských plavidel. Informace založené na zprávách členských států za období 2016–2017 v souladu s čl. 55 odst.1.

[20] Opět podle článku 55.1 nařízení o rybolovu NNN.

➢ Členské státy a jejich odpovědnost jako států trhu: systém osvědčení o úlovku

Jako jeden z největších světových trhů s produkty rybolovu odpovídá EU za zajištění toho, aby se produkty rybolovu pocházející z rybolovu NNN nedostávaly na její trh.

Systém osvědčení o úlovku zavedený nařízením o rybolovu NNN se osvědčil jako účinný při zajišťování toho, že se takto ulovené ryby nedostanou na trh EU.

Přes 92 zemí informovalo Komisi o orgánech, které jsou v jednotlivých zemích zmocněny ověřovat pravdivost údajů uvedených v osvědčeních o úlovku vydávaných pro produkty vyvážené na trh EU (dále jen „příslušné orgány“). Příslušným orgánům členských států je každoročně pro účely dovozu předloženo v průměru přibližně 200 000 osvědčení o úlovku a 25 000 prohlášení o zpracování[21]. V letech 2016–2019 se nadále snižoval počet zamítnutí dovozu produktů rybolovu na trh EU v souladu se systémem osvědčení o úlovku podle nařízení o rybolovu NNN.

V souladu s předpokladem uvedeným ve sdělení z roku 2015 zahájila[22] Komise v květnu 2019 provoz systému IT nazvaného CATCH, jehož cílem je digitalizovat osvědčení o úlovku a související postupy pro účely použití při dovozu. Cílem systému CATCH je vyvinout internetovou aplikaci na podporu správy úředních dokumentů a automatizovat související postupy, jak je stanoveno v nařízení o rybolovu NNN. Konečným účelem takového celoevropského systému je usnadnit a harmonizovat postupy ověřování prováděné příslušnými orgány členských států a přispět k zajištění rovných podmínek pro dovozce do EU.

Vývoj systému CATCH se řídí dobrovolnými pokyny FAO pro systémy dokumentace úlovků[23], přijatými v roce 2017. Systém CATCH byl vyvinut na platformě TRACES, která má v současné době 30 000 uživatelů z více než 80 zemí celého světa. Platformu TRACES využívají orgány členských států a dovozci do EU od roku 2005 pro účely kontrol týkajících se hygienických požadavků pro obchod uvnitř EU a dovoz zvířat, potravin, krmiv a rostlin; v současné době je využívána rovněž ke kontrole osvědčení o úlovku. Návrh Komise na revizi nařízení o kontrole obsahuje právní ustanovení o používání systému CATCH. Povinné používání systému CATCH závisí na dokončení probíhající revize systému kontroly rybolovu a na jeho vstupu v platnost. Do té doby jej budou země EU a jejich vnitrostátní hospodářské subjekty používat dobrovolně.[24].

Komise se zaměřuje na práci, kterou v současné době provádí UN CEFACT (Centrum OSN pro usnadňování obchodu a elektronické obchodování) s cílem prozkoumat možné využití formátu FLUX k zajištění interoperability počítačových prostředí zemí mimo EU se systémem CATCH pro účely kontroly produktů rybolovu. Pracuje rovněž na zavedení elektronického systému pro výměnu osvědčení (EU CSW-CERTEX[25]) pro všechny celní

[21] Odhad Komise založený na oznámení členských států podle čl.18 odst. 5 nařízení o rybolovu NNN.

[22] Každoročně je na vývoj systému CATCH přiděleno v průměru 350 000 EUR.

[23] http://www.fao.org/iuu-fishing/international-framework/voluntary-guidelines-for-catch-documentation-schemes/en/

[24] Další informace o tomto systému viz: https://ec.europa.eu/fisheries/sites/fisheries/files/docs/body/catch-it-system_en.pdf

[25] https://ec.europa.eu/taxation_customs/general-information-customs/electronic-customs/eu-single-window-environment-for-customs_en

orgány EU v rámci iniciativy EU nazvané „prostředí jednotného portálu EU pro oblast celnictví“. Systém CATCH se má stát součástí systému EU CSW-CERTEX.

- Využívání systému vzájemné pomoci mezi členskými státy a Komisí a se třetími zeměmi

Systém vzájemné pomoci zavedený článkem 51 nařízení o rybolovu NNN se již osvědčil při pomoci členským státům s prováděním nařízení o rybolovu NNN. Všechny členské státy jmenovaly ústřední styčné úředníky pro rybolov NNN pověřené řešením tohoto úkolu.

Tento systém usnadňuje spolupráci mezi členskými státy a Komisí a se zeměmi mimo EU. Ta má zásadní význam pro zajištění řádného vyšetřování a sankcionování rybolovu NNN. Tento systém umožňuje průběžnou výměnu informací o varováních, zpravodajských informací a výsledků šetření prováděných v případě podezření, že by mohlo docházet k činnostem rybolovu NNN.

Od roku 2015 zaslala Komise ústředním styčným úředníkům členských států 170 varování s cílem poskytnout vodítko pro kontroly, které provádějí v případě rizikových situací, a vyžádat si vyšetření údajných činností rybolovu NNN a závažných porušení předpisů. Členské státy rovněž pravidelně uplatňují ustanovení nařízení o rybolovu NNN pro účely vzájemné spolupráce a spolupráce se správními orgány zemí mimo EU. Tím se celkově zlepšilo provádění nařízení o rybolovu NNN. Aktivní využívání vzájemné pomoci se ukázalo jako účinné při blokování dovozu produktů rybolovu v hodnotě milionů EUR pocházejících z NNN rybolovu, zejména z oblasti Afrického rohu, na trh EU.

## 2.2 Spolupráce se zeměmi mimo EU

Od roku 2015 Komise průběžně spolupracuje s několika zeměmi mimo EU a podporuje je při provádění zásadních reforem jejich rybářských politik. Tyto reformy vedly k revizím vnitrostátních právních předpisů a uvedly je do souladu s mezinárodními závazky, k posílení správních struktur a ke zkvalitnění systémů sledování, kontroly a dohledu. Dohody EU o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu se zeměmi mimo EU tak rovněž pomohly posílit správu a zároveň zvýšit kapacitu zemí mimo EU a posílit využívání nástrojů pro boj proti rybolovu NNN. Byla zavedena zvláštní opatření s využitím složky podpory odvětví v rámci těchto dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu.

Obecně lze říci, že země mimo EU zaujaly k problematice rybolovu NNN aktivní postoj a projevily ochotu přijmout důraznější opatření. To je důkazem ztotožnění s reformami, které uvádějí jejich systémy kontroly rybolovu do souladu s mezinárodními normami. Ze zkušeností však rovněž vyplývá, že trvalých výsledků v podobě stabilního dodržování předpisů v oblasti rybolovu lze dosáhnout jen na základě silné a vytrvalé politické vůle.

- Zajištění rovných podmínek prostřednictvím dialogu

Dvoustranné dialogy o rybolovu NNN se zeměmi mimo EU zůstávají i nadále ústředním bodem spolupráce podle nařízení o rybolovu NNN.

To, zda se Komise zapojí do dialogu, závisí na řadě ukazatelů určujících účinnost opatření přijatých jednotlivými zeměmi v boji proti rybolovu NNN.

Toto posouzení zohledňuje, zda země mimo EU jednají jako státy vlajky, pobřežní státy, státy přístavu nebo státy trhu. Mezi relevantní ukazatele patří například soulad s nástroji mezinárodního práva, provádění dobrovolných pokynů, účinné provádění opatření regionálních organizací pro řízení rybolovu, politika týkající se loďstva, zachování, řízení a kontrola vod, které podléhají státním jurisdikcím, rámce pro prosazování a rozsah produkce rybolovu (populace, loďstva) nebo obchodních toků. Toto posouzení zohledňuje rovněž informace o historii dané země z hlediska rybolovu NNN, přičemž obzvláštní pozornost věnuje případným konkrétním omezením, kterým čelí rozvojové země.

Od doby, kdy vstoupilo v platnost nařízení o rybolovu NNN, se Komise zapojila do dialogů nebo jiných forem spolupráce s více než 60 zeměmi. V rámci 26 dialogů vedených od roku 2012[26] s aktivní podporou Komise již 15 partnerů úspěšně reformuje své systémy pro řízení rybolovu tím, že slaďují své právní rámce s mezinárodními závazky jako státy vlajky, státy přístavu nebo státy trhu.

V jiných případech však neformální dialog není dostatečně odrazujícím prvkem, aby přiměl zemi mimo EU k řešení zjištěných nedostatků.

Nařízení o rybolovu NNN zavádí dnes všeobecně známý „systém karet“[27] a zmocňuje Komisi, aby informovala zemi mimo EU o riziku, že bude v boji proti rybolovu NNN označena za nespolupracující zemi (postup předběžného určování, „žlutá karta“). Komise zahájí s touto předběžně určenou zemí formální dialog a naváže spolupráci založenou na akčním plánu.

Od konce roku 2015 bylo úspěšně zrušeno sedm žlutých karet, neboť v dotčených zemích bylo dosaženo důležitých reforem v odvětví rybolovu. Ve stejném období bylo vydáno devět žlutých karet, které formalizovaly dialogy s cílem řešit zjištěné nedostatky[28].

V případech, kdy předběžně určená země nevyřeší nahlášené problémy a nedodrží tak své vlastní mezinárodní závazky, Komise ji určí jako nespolupracující zemi v boji proti rybolovu NNN (postup určení, „červená karta“).

Zatímco z předběžného určení nevyplývají žádné sankce, postup určení přináší významné důsledky včetně zákazů obchodování. Členské státy jsou povinny odmítnout dovoz produktů rybolovu volně žijících mořských ryb ulovených plavidly plujícími pod vlajkou dotčené země mimo EU.

Po určení následuje návrh Komise předložený Radě, aby byla daná země zařazena na seznam nespolupracujících třetích zemí (dále jen „postup zařazení na seznam“).

Toto „zařazení na černou listinu“ zahrnuje opatření přesahující zákaz dovozu, například:

- zákaz nákupu rybářských plavidel od dotčené země,

[26] Články 31 a 32 nařízení Rady (ES) č. 1005/2008.

[27] https://ec.europa.eu/fisheries/sites/fisheries/files/illegal-fishing-overview-of-existing-procedures-third-countries_en.pdf

[28] Tamtéž.

- zákaz toho, aby tyto země prováděly výměnu vlajky rybářských plavidel za vlajku členského státu,
- neschválení dohod o nájmu rybářských plavidel,
- zákaz vývozu rybářských plavidel EU,
- zákaz soukromých obchodních ujednání se státními příslušníky EU,
- zákaz společných rybolovných operací s EU,
- možné vypovězení stávajících dvoustranných dohod o rybolovu nebo partnerství v oblasti rybolovu a/nebo
- žádná další jednání o uzavření dvoustranných dohod o rybolovu nebo o partnerství v odvětví rybolovu.

Od konce roku 2015 byla úspěšně zrušena jedna červená karta a bylo provedeno vyškrtnutí ze seznamu vzhledem k tomu, že v dotčené zemi bylo dosaženo významných reforem. Ve stejném období byly vydány dvě červené karty, což znamenalo formalizaci dialogů o nejvýznamnějších zjištěných nedostatcích s tím, že Rada následně zařadila dotčené země na seznam[29]. V jednom případě bylo nutné vypovědět dohodu o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu podle článku 38 nařízení o rybolovu NNN.

Spolupráce prostřednictvím dialogů se zeměmi mimo EU přináší hmatatelné výsledky a vede k lepší správě, což konkrétně znamená:

- revidované právní předpisy,
- přijetí národních akčních plánů v souladu s plánem IPOA NNN, který schválila FAO,
- vyšší sankce,
- lepší spolupráci, koordinaci a mobilizaci jednotlivých příslušných orgánů a
- politický závazek bojovat proti rybolovu NNN na nejvyšší úrovni.

Dialogy poskytují dotyčným zemím rámec pro posílení sledování, kontroly a dohledu prostřednictvím lepšího monitorování rybolovných činností, včetně požadavků týkajících se systému sledování plavidel (VMS), které se vztahují na vnitrostátní a zámořská loďstva, a inspekčních a kontrolních postupů. Jak však ukazuje nejnovější žlutá karta, nedostatečné zapojení může rychle vyústit ve zhoršení rámců zavedených pro boj proti rybolovu NNN, které má za následek udělení druhé karty.

➢ Budování sítě spojenců

Boj proti rybolovu NNN vyžaduje koordinovaný postup, a žádná země nemůže dosáhnout úspěchu tím, že bude jednat samostatně. Ze zkušeností vyplývá, že boj proti rybolovu NNN je mnohem účinnější, pokud existují synergie na regionální úrovni, než když jednotlivé země jednají izolovaně. Kdykoli určitá země posílí svůj systém kontrol rybolovu NNN, existuje zde riziko, že ti, kdo tato pravidla porušují, se mohou přesunout do jiných zemí s méně přísnými zákony a kontrolami.

Úspěch tedy spočívá v zapojení co největšího počtu zemí do průběžného proaktivního a ostražitého přístupu k boji proti rybolovu NNN na mezinárodní úrovni. Bylo vytvořeno několik dvoustranných pracovních skupin pro boj proti rybolovu NNN za účasti zemí s

[29] Tamtéž.

významným podílem rybolovu. Ty slouží jako platformy pro pravidelné výměny a pro následná opatření v boji proti rybolovu NNN.

V souladu s vnějším rozměrem společné rybářské politiky podporuje EU[30] akce v rámci regionálních organizací pro řízení rybolovu na základě zásad a norem EU. EU společně s dalšími zeměmi aktivně podporuje snahy posílit opatření v oblasti boje proti rybolovu NNN v rámci regionálních organizací pro řízení rybolovu, včetně vzájemného porovnávání seznamů plavidel provádějících rybolov NNN mezi regionálními organizacemi pro řízení rybolovu a ustanovení postihujících státní příslušníky zapojené do rybolovu NNN.

Komise podporuje různé regionální iniciativy, například vytvoření sítě boje proti rybolovu NNN v rámci Sdružení národů jihovýchodní Asie (ASEAN), což je operační platforma pro sdílení informací v reálném čase, která velmi praktickým způsobem podporuje každodenní činnosti členů sdružení ASEAN. Regionální projekty budování kapacit na podporu rozvoje a řízení rybolovu včetně posilování kapacity boje proti rybolovu NNN, dále podporují spolupráci s regionálními a subregionálními orgány.

- Podpora systémů osvědčení o úlovku

Významná část dialogů se zeměmi mimo EU se zaměřuje na jejich systémy sledovatelnosti dovozů a vývozů. Země mimo EU jsou povinny prokázat svou schopnost vydávat spolehlivá osvědčení o úlovku. V souladu s dobrovolnými pokyny FAO ohledně systémů dokumentace úlovků vydává Komise doporučení ke zlepšení a v některých případech poskytuje školení na místě týkající se potvrzování osvědčení EU o úlovku a provádění souvisejících kontrol.

- Podpora provádění dohody o opatřeních přístavních států

Dohoda o opatřeních přístavních států (PSMA) vstoupila v platnost dne 5. června 2016. EU tuto dohodu schválila rozhodnutím Rady ze dne 20. června 2011[31].

PSMA je první závazná mezinárodní dohoda, která se zaměřuje konkrétně na rybolov NNN. Jejím cílem je předcházení, potírání a odstranění rybolovu NNN tím, že zabrání plavidlům provádějícím rybolov NNN ve využívání přístavů a ve vykládce úlovků. Dohoda PSMA tak snižuje motivaci těchto plavidel pokračovat v provozu a zároveň blokuje pronikání produktů rybolovu NNN na vnitrostátní a mezinárodní trhy.

Počet účastníků dohody PSMA v současné době přesahuje 65. Lze tedy hovořit o skutečném úspěchu. Některé z těchto nových stran přistoupily k dohodě PSMA a ratifikovaly ji – částečně díky svým dialogům o rybolovu NNN s EU – tak, že zavedly reformy svých právních systémů v oblasti rybolovu.

Ratifikace je však pouze prvním krokem k uvedení této smlouvy do praxe. PSMA stanoví rovněž mechanismy financování pro rozvojové státy, přičemž technická pomoc a rozvoj

[30] Zastupovaná Evropskou komisí.

[31] Rozhodnutí Rady ze dne 20. června 2011 o schválení dohody o opatřeních přístavních států k předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu jménem Evropské unie (2011/443/EU).

kapacit jsou poskytovány prostřednictvím globálního programu rozvoje kapacit v rámci organizace FAO. EU a Komise poskytují financování na podporu tohoto programu.

- Dopad dialogů ohledně rybolovu NNN na země, které uzavřely dohodu o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu

Existuje jasná souvislost mezi úlohou dohod EU o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu[32] s partnerskými zeměmi a bojem EU proti rybolovu NNN. V současné době existuje 20 dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu s partnerskými zeměmi v Atlantském, Indickém a Tichém oceánu, z nichž 13 má aktivní protokoly umožňující rybolovné činnosti.

Dohody o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu podporují cíle politiky v oblasti rybolovu NNN prostřednictvím nástrojů zahrnujících programy budování kapacit a školení a posilováním systémů sledování, kontroly a dohledu včetně systémů elektronických zpráv atd. To má pozitivní vedlejší účinky v boji proti rybolovu NNN.

Aby byla zajištěna soudržnost vnější dimenze společné rybářské politiky, navrhuje Komise vypovězení všech stálých dvoustranných dohod o rybolovu nebo dohod o partnerství v oblasti rybolovu v případě, že daná země mimo EU neplní své povinnosti v boji proti rybolovu NNN, jak je stanoveno v článku 38 nařízení o rybolovu NNN.

Ačkoli zařazení třetí země na seznam zemí nespolupracujících v boji proti rybolovu NNN (což se rovná udělení „červené karty“) vede k vypovězení platné dohody o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu, Komise se z vlastního podnětu zdržuje obnovování protokolů k dohodě o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu se zeměmi, které dosud nevyřešily nedostatky označené žlutými kartami.

- Podpora zemí mimo EU

Dialogy o rybolovu NNN jsou často doprovázeny podpůrnými programy z různých zdrojů.

EU v úzkém kontaktu s organizací FAO a se Světovou bankou podporuje koordinaci mezi jednotlivými poskytovateli podpory s cílem zajistit zacílení podpory v reakci na zjištěné potřeby. To by mělo rovněž zabránit zdvojování podpory.

EU a Komise poskytují financování v rámci programu FAO pro globální rozvoj kapacit. Tento program je určen na pomoc rozvojovým zemím při provádění dohody o opatřeních přístavních států prostřednictvím technické pomoci a rozvoje kapacit. Kromě toho Komise, často společně s Evropskou agenturou pro kontrolu rybolovu (EFCA), poskytuje některým zemím mimo EU na základě jejich konkrétních žádostí školení na míru ohledně budování kapacit v souvislosti s osvědčením o úlovku a nástroji a politikou v oblasti sledování, kontroly a dohledu.

Aby Komise posílila kontroly informací týkajících se osvědčení o úlovku, umožňuje od roku 2016 rovněž vývoj nových funkcí nástrojů elektronického dohledu agentury EFCA (integrované námořní služby EFCA), který provádí agentura EFCA a Evropská agentura

[32] https://ec.europa.eu/fisheries/cfp/international/agreements_cs

pro námořní bezpečnost (EMSA). Účelem těchto funkcí je podpořit a zvýšit potírání rybolovu NNN na celém světě (např. u západoafrického pobřeží a v severoatlantických a arktických oblastech). Komise rovněž pomáhá agentuře EFCA provádět různá opatření v oblasti budování kapacit pro inspektory rybolovu v zemích mimo EU.

EU poskytuje vyhrazené finanční prostředky na rozvoj Africe a regionu Tichomoří a Indického oceánu s cílem podporovat rozvoj a řízení udržitelného rybolovu. To zahrnuje opatření, která pomohou zvýšit jejich kapacitu v boji proti rybolovu NNN. EU vyčlenila zejména:

- 35 milionů EUR pro tichomořské státy AKT v rámci mořského partnerství Tichomoří a Evropské unie[33],
- 15 milionů EUR pro západní Afriku v rámci programu zlepšování regionální správy rybolovu v západní Africe (PESCAO)[34] a
- 28 milionů EUR pro region Indického oceánu v rámci programu ECOFISH[35].

Pokud jde o program mořského partnerství Tichomoří a Evropské unie, rozpočet vyčleněný na opatření proti rybolovu NNN činí 3,9 milionu EUR. Dotčená opatření jsou navržena tak, aby zlepšovala sledování, kontrolu a dohled nad oceánským i pobřežním rybolovem, právní předpisy, přístup k informacím (transparentnost) a účinnou správu mořských oblastí..

V případě programu PESCAO činí plánovaná částka na opatření a projekty na potírání rybolovu NNN 7,9 milionu EUR. Opatření v rámci tohoto projektu zahrnují technickou pomoc poskytovanou Evropskou agenturou pro kontrolu rybolovu (EFCA) subregionální komisi pro rybolov (CSRP), Výboru pro rybolov ve středozápadním Guinejském zálivu (FCWC) a jejich členským zemím koordinovaným způsobem s využitím zkušeností získaných v kontextu EU. Konkrétně v roce 2019 provedla agentura EFCA v daném regionu pět školení týkajících se sledování, kontroly a dohledu v oblasti rybolovu, jakož i inspekcí a využívání systémů VMS, AIS, rádiové komunikace a satelitních snímků. Podpořila rovněž přezkum právních předpisů v oblasti rybolovu v jedné zemi a přijetí plánu NPOA–NNN v další zemi. Prostřednictvím programu PESCAO uspořádala komise CSRP v roce 2019 tři společné kontrolní kampaně za účasti nejméně tří členských zemí s podporou agentury EFCA a francouzského námořnictva. V jejich důsledku bylo provedeno 157 inspekcí. Program PESCAO podpoří zavádění regionálních systémů VMS ve dvou subregionech, čímž výrazně zvýší jejich kapacitu pro boj proti rybolovu NNN.

Program ECOFISH zahrnuje zvláštní pilíř pro posílení kapacity pro boj proti rybolovu NNN v západní části Indického oceánu. Bylo vyčleněno 4,4 milionu EUR na projekty určené především ke vzdělávání inspektorů rybolovu, umožnění účasti na společných hlídkách a usnadnění využívání a výměny údajů VMS na regionální úrovni[36].

[33] Financováno v rámci 11. Evropského rozvojového fondu (ERF), https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=uriserv:OJ.L_.2015.058.01.0001.01.ENG.

[34] Tamtéž.

[35] Tamtéž.

[36] Příloha 2 rozhodnutí Komise o ročním akčním programu na rok 2018 ve prospěch východní a jižní Afriky a Indického oceánu, který má být financován z 11. Evropského rozvojového fondu.

EU rovněž podporuje partnerské země při zajišťování řádného provádění systému osvědčení o úlovku takovými prostředky, jako jsou například workshopy s rybářskými velmocemi mimo EU organizované prostřednictvím pracovních skupin pro rybolov NNN.

## 2.3 Jiné rámce mezinárodní spolupráce a spolupráce se zúčastněnými stranami

V posledních letech se na celém světě výrazně zvýšilo povědomí o významu boje proti rybolovu NNN. Rybolov NNN se stal opakujícím se tématem na fórech, jako jsou například G20, G7 a ekonomické fórum v Davosu.

Komise posílila spolupráci a koordinaci s mezinárodními partnery, jako je například Světová banka, FAO, Interpol a Úřad OSN pro drogy a kriminalitu (UNODC), s cílem zajistit, aby přijatá opatření byla vzájemně konzistentní, a vytvořit synergie v oblasti spolupráce EU s konkrétními zeměmi mimo EU.

Strukturovaná spolupráce s misí EU NAVFOR[37] zlepšila identifikaci rybolovu NNN v oblasti Afrického rohu. Koordinace s opatřeními přijatými v rámci agendy EU pro námořní bezpečnost je prospěšná rovněž proto, že umožňuje strukturovanou reakci na potenciální hrozby zahrnující rybolov NNN na moři a související trestné činy na moři.

Jeden z typů fóra pro průběžnou spolupráci a výměny se zúčastněnými stranami představují poradní sbory pro trhy a pro dálkový rybolov. Komisi jsou zasílána rovněž varování a údaje nevládních organizací ohledně podezření na činnosti rybolovu NNN v různých částech světa. Vede rovněž pravidelný dialog s nevládními organizacemi o otázkách týkajících se rybolovu NNN.

Nevládní organizace hrají v boji proti rybolovu NNN rovněž důležitou úlohu. Provádějí celou řadu iniciativ určených na pomoc zemím, na něž se vztahují dialogy o rybolovu NNN, v jejich úsilí o přizpůsobení. Pomáhají například identifikovat výzvy a možná řešení. Jejich podpora má zásadní význam při ovlivňování chování hospodářských subjektů a rozhodování spotřebitelů. Nevládní organizace navíc poskytují užitečné informace v oblasti podezření na činnosti rybolovu NNN, na které Komise podle potřeby navazuje.

# 3. Hlavní výzvy při provádění nařízení o rybolovu NNN

## 3.1 Provádění v rámci EU

Dokud se liší opatření a sankce za závažná porušení pravidel v jednotlivých členských státech vlajky, které si vykládají donucovací pravidla různými způsoby, bude vytvoření naprosto rovných podmínek v EU nedosažitelné. Návrh Komise na revizi kontrolního režimu rybolovu EU s cílem řešit tento problém objasňuje, posiluje a harmonizuje donucovací ustanovení, která jsou v současné době stanovena jak ve stávajícím nařízení

[37] Na základě informací poskytnutých misí EU NAVFOR Komise analyzuje a předává Komisi pro tuňáky Indického oceánu pozorování a letecké snímky plavidel, která mohou být zapojena do rybolovu a činností souvisejících s rybolovem, zejména činností, které by mohly být považovány za porušení platných pravidel pro zachování a řízení.

o kontrolním režimu, tak v nařízení o rybolovu NNN. Bude nezbytné dosáhnout dohody spolunormotvůrců, která by tento cíl zajišťovala.

Ve stejném duchu musí tato revize stanovit právní základ pro povinné používání osvědčení o digitálních úlovcích (CATCH) s cílem maximalizovat účinnost tohoto systému. Na techničtější úrovni je třeba zajistit jeho interoperabilitu s jinými prostředími IT v rámci EU (např. s cílem umožnit výměnu elektronických osvědčení mezi všemi celními správami EU – CERTEX), jakož i s prostředími IT pro kontrolu rybolovu v zemích mimo EU, pokud možno prostřednictvím jednotného řešení[38]. Orgán CERTEX by mohl pomoci usnadnit spolupráci mezi agenturami a křížové kontroly dovozů.

- Dialogy se zeměmi, které nejsou členy EU

Hlavní výzvou, se kterou se při provádění nařízení o rybolovu NNN často setkáváme, je získání dostatečné politické vůle k revizi právních rámců a k jejich sladění s příslušnými mezinárodními závazky. V této souvislosti má zásadní význam stanovení odrazujících, přiměřených a okamžitých opatření a sankcí, které zajistí, aby pachatelé nemohli těžit z činností rybolovu NNN.

Jakmile bude tento právní rámec zaveden, bude hlavním úkolem zajistit jeho účinné a proaktivní provádění. To vyžaduje čas, zdroje, vůli, dovednosti a odborné znalosti. Je tedy nezbytné zajistit technickou pomoc a finanční podporu poskytovanou specializovanými agenturami. Financování takového budování kapacit by mělo být koordinováno s cílem zabránit zbytečnému zdvojování úsilí. Ze zkušeností v tomto ohledu vyplývá, že je nezbytné, aby státní zástupci, soudci a další soudní zaměstnanci získávali více informací o zvláštnostech právních předpisů v oblasti rybolovu, jakož i o souvisejících povinnostech v oblasti sledování, kontroly a dohledu. Budování kapacit poskytované specializovanými agenturami organizací OSN, jako je například FAO, UNODC nebo INTERPOL, nabízí jedinečnou příležitost zajistit, aby byli pachatelé zbaveni výhod plynoucích z jejich nezákonných činností.

Další výzvou, která se vztahuje na delší časové období, je prevence recidivity. Hlavním cílem, který je zde třeba sledovat, je udržení nezbytné politické vůle.

- Posílení mezinárodní správy s cílem řešit rybolov NNN

V nejbližších několika letech bude jednou z hlavních výzev pokračující ratifikace a účinné a úplné provádění dohod PSMA všemi stranami. EU uspořádá třetí setkání smluvních stran dohody PSMA v Bruselu. Toto velmi významné mnohostranné setkání bude vůbec první příležitostí přezkoumat a posoudit účinnost této dohody. Při této příležitosti FAO rovněž představí aktuální stav vývoje globálního systému výměny informací (GIES), který usnadní výměnu informací o případech odepření vstupu do přístavu a o výsledcích inspekce přístavů mezi stranami dohody. Vývoj v oblasti IT bude opět představovat jak příležitost, tak i výzvu, pokud jde o interoperabilitu s jinými rámci IT.

[38] UN/CEFACT (Centrum OSN pro usnadňování obchodu a elektronické podnikání) v současné době provádí důležitou práci v oblasti zkoumání možnosti využití formátu FLUX v této souvislosti.

Výzvu v kontextu regionálních organizací pro řízení rybolovu představuje dosažení konsensu mezi smluvními stranami ohledně opatření proti rybolovu NNN, zejména pokud jde o vzájemné porovnávání seznamů plavidel provádějících rybolov NNN mezi regionálními organizacemi pro řízení rybolovu, vývoj ustanovení postihujících státní příslušníky zapojené do rybolovu NNN a zvýšení transparentnosti pravidel týkajících se skutečných vlastníků plavidel.

Další velkou výzvou je, že státy vlajky „prodávají“ své vlajky provozovatelům ze zemí mimo EU. Tyto státy, jejichž vlajky jsou často označovány jako „výhodné vlajky“, mnohdy nevykonávají soudní pravomoc ani účinnou kontrolu nad plavidly, která jsou registrována pod jejich vlajkou. V tomto případě je výzvou zajistit, aby tyto země dodržovaly své povinnosti států vlajky podle mezinárodního práva v oblasti rybolovu a aby zaručily lepší meziagenturní spolupráci mezi orgány kontroly rybolovu a orgány odpovědnými za registraci rybářských plavidel (včetně plavidel s chladicím zařízením a zásobovacích plavidel).

Klíčovým předpokladem k zajištění lepší kontroly a odrazování od případného rybolovu NNN je transparentnost. Je třeba zpřístupnit veřejnosti více informací o platných pravidlech a dotčených plavidlech. Všechny země jsou povinny zveřejňovat své vnitrostátní právní předpisy týkající se řízení a zachování jejich zdrojů a podmínek, jimiž se řídí činnost rybářských plavidel provozovaných pod jejich vlajkou a plavidel ze zemí mimo EU, která vykonávají rybolovné činnosti v jejich vodách (včetně veřejných rejstříků loďstva, licencí a oprávnění k rybolovu a účasti v celosvětové evidenci rybářských plavidel, plavidel s chladicím zařízením a zásobovacích plavidel v rámci organizace FAO). Jsou zapotřebí transparentnější dohody o přístupu do rybolovných oblastí podobné těm, které jsou charakteristické pro dohody EU o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu[39].

- Spolupráce a koordinace

S rybolovem NNN je často spojováno porušování lidských práv a pracovních práv v odvětví rybolovu. Uplatňování nařízení o rybolovu NNN může pomáhat takové zneužívání odhalit. Ze zkušeností navíc vyplývá, že zlepšení struktur a nástrojů kontroly rybolovu vede ke zlepšením v oblasti boje proti porušování lidských a pracovních práv. Nařízení o rybolovu NNN však samo o sobě není správným nástrojem pro řešení těchto porušení, neboť jeho oblast působnosti je jednoznačně omezena na rybolov NNN v souladu s jeho definicí v mezinárodním právu. Tyto širší výzvy proto vyžadují jiný vhodný právní rámec.

Politika boje proti rybolovu NNN je stále více propojena s politikou zaměstnanosti, cel, obchodu a dopravy, hygienickými požadavky a potlačováním podvodů a trestné činnosti, jako jsou například daňové úniky nebo legalizace výnosů z trestné činnosti. Silnější vnitřní koordinace (mezi různými útvary Komise a s ESVČ) pomohla Komisi vytvořit synergie a posílit účinnost. V tomto úsilí je třeba pokračovat, ale existuje zde další výzva: zajistit vhodné kanály pro spolupráci a koordinaci na mezinárodní úrovni. Rovněž by měla být dále podporována meziagenturní spolupráce na úrovni členských států.

[39] Dohody o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu uzavřené EU zavazují partnerské země, aby veřejně zpřístupňovaly své dvoustranné dohody s ostatními partnery a aby uplatňovaly zásady nediskriminace.

# 4. Závěry

Nařízení o rybolovu NNN poskytuje i nadále komplexní a účinný rámec pro boj proti rybolovu NNN. Jedná se o jedinečný systém: na jedné straně brání vstupu produktů pocházejících z rybolovu NNN na trh EU, na druhé straně dialogy se zeměmi mimo EU znásobují úsilí v boji proti rybolovu NNN na celém světě.

Systém karet podle nařízení o rybolovu NNN se stal mezinárodně uznávaným nástrojem pokroku v boji proti rybolovu NNN, který umožňuje rozšiřovat povědomí o této hrozbě po celém světě. Za svůj úspěch vděčí částečně skutečnosti, že systém vytvořený nařízením o rybolovu NNN neukládá zemím mimo EU žádnou povinnost dodržovat normy EU. Místo toho jednoduše zajišťuje, aby dodržovaly své závazky podle mezinárodního práva jako státy vlajky, státy přístavu, pobřežní státy a státy trhu.

Aby EU dosáhla cíle udržitelného rozvoje 14.4, odstranila rybolov NNN a dostála svým závazkům v rámci Zelené dohody pro Evropu, je v jejím zájmu podporovat jak systém osvědčení o úlovku, tak systém karet na celém světě jakožto silné nástroje v boji proti rybolovu NNN. To musí být doprovázeno snahami o odstranění nedostatků v oblasti správy na regionální i celosvětové úrovni a o zvyšování schopnosti zemí mimo EU bojovat proti rybolovu NNN.

Pro další zlepšení kapacity nařízení o rybolovu NNN a rámce EU v oblasti boje proti rybolovu NNN, jeho potírání a odstranění je nezbytné urychleně přijmout a provést revidovaný systém kontroly rybolovu v EU. To zahrnuje digitalizaci systému osvědčení o úlovku.